

BUTLLETÍ DE COL·LECCIONISME (39) MEDALLÍSTICA (4)

En el butlletí núm. 37 varem publicar la medalla terrassenca coneguda més antiga; l'encunyada el 1891 amb motiu de l'exposició agrícola del 1891. Les medalles que la segueixen en antiguitat són les del velòdrom Sports Egara el 1906 i la de la fundació de "l'Ateneu Calasanci" el 1908. D'ambdues en parlarem avui.

Núm. 2.- MEDALLA del Velòdrom. Sports Egara 1906. Diàmetre: 32mm. Níquel. Aquesta medalla és única i propietat del soci Eduard Segura. És molt senzilla, ja que

no ha estat encunyada a màquina sinó que solament ha estat treballada a mà. En una cara del disc, en la part superior s'ha gravat en forma circular: VELÒDROM. A sota en 3 línies DELS-SPORTS EGARA-TERRASA. En el centre un petit ornament. En l'altra cara, en tres línies, 2º - PREMIO - 1906.

La societat "Sports Egara" no va tenir una vida massa llarga. Fou fundada el 27 de gener de 1905 per un grup d'estudiants de la llavors nova Escola Industrial de Terrassa, especialment Salvador Puig, el qual moriria poc temps després. El domicili social s'establí al carrer de Sant Antoni, 39. El 8 d'octubre següent la societat inaugura un velòdrom al carrer Pi i Maragall, en el mateix lloc on el 1913 i fins el 1960 hi tingué el camp de futbol el C. F. Terrassa. Els promotors del velòdrom foren Joan Fontanals que cedí els terrenys, Joan Marcet, Josep Prat i Joan Matarí. El cost total de les instal·lacions fou de 18.000 PTA.

La medalla a que ens referim no concreta el dia i mes en que es concedí el premi i com que durant el 1906 se celebraven diverses competicions no ens és possible concretar a quina es refereix. Diguem, però, que les dues més importants van fer-se una el 4 de març, que se celebraren curses de ciclisme disputant-se els campionats, de Terrassa, regional i nacional i per la festa major que se celebraren curses local, nacional, internacional i de tàndems a part d'una cursa de motociclisme.

Núm. 3.- MEDALLA de la fundació a Terrassa de l'Ateneu Calasanci 1908. 50 mm llautó. Amb anella. Propietari: Museu de Terrassa (única).

Descripció: **Anvers:** Emblema romboïdal i coronat de les Escoles Pies entre dos rams de llorer units per baix amb un llaç. Llegenda exterior circular

+ATENEO+CALASANCIO+TARRASA. **Revers:** En 4 línies horitzontals limitades per dues línies rectes i envoltades per un cercle: MONTSERRAT-XXIV-OCTUBRE-MCMVIII.

Per conèixer l'Ateneu Calasanci i els seus objectius copiem literalment de textos de l'Escola Pia

"Conservar la sòlida piedad cristiana adquirida en las aulas calasancias y defender la verdad de palabra o por escrito, es necesariamente indispensable en las actuales circunstancias al joven que deja el Colegio y tiene que hacer su entrada al mundo. Con la mirada puesta en este fin, la Escuela Pía ha fundado entre los alumnos que han frecuentado sus escuelas, Academias en que aprenden y se familiarizan en el manejo de las armas que indudablemente deberán esgrimir para defender los sanos principios de Religión y Moral".

Aquesta era la finalitat de l'Ateneu Calasanci del Col·legi de Terrassa, fundat el 24 d'octubre de 1908. L'Ateneu tenia dues classes de socis: numeraris i supernumeraris.

El 16 de novembre següent es van reunir els socis numeraris de l'Ateneu per a nomenar la Junta Directiva. Resultaren elegits, entre d'altres càrrecs, Antoni Vilarrubias per a President i Francesc Autonell per a secretari. Sis dies després es va fer sessió pública en la qual es van presentar els socis supernumeraris. El 7 de març de l'any següent es va celebrar un Certamen públic en que 32 socis amb els seus respectius treballs van optar als premis. El primer premi, amb el lema "Pan del cielo", fou per al jove Josep Ginabreda.

El fet que havia de donar, anys després, fama a l'Ateneu fou la formació el 1910 del primer equip terrassenc d'hoquei-herba que tant arrelament havia d'agafar a la ciutat. El 1911 el "Lawn Club Calasanci" va jugar amb l'Espanyol el primer partit d'hoquei disputat al país de forma oficial, en el camp de "Can Maus" a l'Avinguda Jacquard.

El dia que va fundar-se l'Ateneu es va voler solemnitzar, amb una excursió a Montserrat i s'encunyà la medalla com a testimoni.

Rafael Comas.